El Girona deixa la Segona A en el 36è lloc del rànquing històric

El conjunt blanc-i-vermell fa el salt a Primera Divisió després de nou temporades seguides a la categoria de plata i havent acumulat 818 punts en les 21 campanyes en què hi ha militat

Portu controla una pilota amb el cap contra el Rayo.

Amb l'ascens assolit diumenge passat a Montilivi contra el Saragossa, el Girona [http://www.diaridegirona.cat/tags/girona-fc.html] es convertirà en el 62è equip que participa a Primera Divisió. El conjunt gironí fa el salt a la màxima categoria després de nou temporades consecutives a Segona A en què les ha viscut de tots colors. Des de les salvacions agòniques dels cursos 2009-10, 11-12 i 13-14 als ascensos frustrats al darrer sospir de la 14-15 i 15-16 fins a aconseguir la glòria aquesta campanya en un any per emmarcar dels gironins. La derrota de dissabte a l'Arcángel contra el Còrdova (2-1) en la darrera jornada de Lliga va tancar un any històric en què el Girona ha aconseguit complir el somni que perseguia aquestes darreres temporades. Amb l'equip ja amb un lloc garantit a Primera Divisió, la Segona perd l'equip que més anys consecutius hi acumulava. I és que el Girona feia nou cursos que competia a Segona A i s'havia convertit en un dels clàssics de plata de l'última dècada. Tot plegat li ha servit per convertir-se en el 36è millor equip en la classificació de la història de la Segona Divisió A amb 818 punts.

El gol de Migue González contra el Ceuta del juny del 2008 va permetre el Girona encetar un cicle que s'ha estès fins el 2017. Els experts a la categoria aleshores ja deien que era molt més difícil consolidar-se que no pas arribar. No els mancava raó. Aquell mateix any, malgrat un notable inici de curs amb Raül Agné, va acabar suant de valent per a mantenir-se de la mà de Javi Salamero. El curs següent va mantenir la categoria -i segurament també l'existència del club- gràcies al penal de Kiko Ratón contra el Múrcia que va entrar plorant. A partir d'aquí, de mica en mica, el Girona es va anar consolidant a la categoria, amb ensurts considerables com els dels cursos 11-12 i 13-14 en què Javi Salamero, novament, Pablo Machín, respectivament, van aconseguir mantenir l'equip a Segona A amb dues remuntades miraculoses les últimes jornades.

El que es diu popularment fer-se un nom al futbol professional. Les bases estaven sembrades i el Girona els últims anys, sobretot arran de l'entrada dels nous propietaris, ha passat a ser cada curs un dels candidats a l'ascens fins a assolir-lo la setmana passada. Enrere han quedat els intents contra l'Almeria amb Rubi d'entrenador (2012-13), i els dos consecutius ja amb Machín perduts contra Lugo i Saragossa (14-15) i Osasuna (15-16).

El punt sumat contra el Saragossa va ser el 818è del Girona a la categoria i li va permetre superar el Saragossa (817), el Barakaldo (776) i el Badajoz (781) al rànquing històric. En aquest històric curs, els gironins també han eixamplat el registre de victòries a la categoria (60) i d'empats (153). Pel que fa als gols a favor, el Girona s'enfila ja fins als 959. Els blanc-i-vermells hauran acumulat 21 temporades a la categoria de plata. A l'horitzó s'hi dibuixa ara un futur il·lusionant. Amb incògnites i dubtes sobre el projecte que pretén dur a terme el Girona, sí, però amb una càrrega de ganes i eufòria que faran que el suport de l'afició no hi falti.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/06/12/girona-deixa-segona-36e-lloc/851244.html?utm_source=rss